

Szöllősi Zoltán

El kell fogadnod

*Késő lesz már a télben,
félelmeimmel, hisz mindig féltem,
hátrad mögött felnőttem –
Légy vendégem az őszben,*

*légy vendégem az őszben,
hiszek benned, mint hajdanán
hittem a dinnyecsőszben –
Félhetsz már te is tőlem,*

*félhetsz már te is tőlem,
mutasd meg magad, – mit tehetsz?
én nem hívtalak, kerestelek –
Ez volt a bűnöm nékem,*

*ez volt a bűnöm nékem,
utamon végül megakadtam,
sorsomban mélyen megragadtam –
Ez mégis üdvösségem,*

*ez mégis üdvösségem,
néked kell most már vallanod,
ki kell az okot mondanod –
Legyen sátán vagy isten,*

*legyen sátán vagy isten,
itt élek én e szent hazában,
lakom nagy, csonka városában –
Bábeli nyelvmagányban,*

*bábeli nyelvmagányban,
néked kell hozzám eljőnnöd,
szívemhez közel leülnöd –
Időznöd melegeben,*

*időznöd melegében,
mit árnyékodban érleltem,
keserű gyümölcsöm eléd teszem
El kell fogadnod bölcsen,*

*el kell fogadnod bölcsen,
várlak téged, mint hajdanán
vártam haza az apám –
Magam is őszülőben,*

*magam is őszülőben,
mozdulni innen nem tudok,
rám akaszkodik minden dolog –
Sárba hanyatló éden,*

*sárba hanyatló éden,
lehet, amit most megfogok,
holnap vele én is pusztulok –
De holnapig muszáj élnem,*

holnapig muszáj élnem.